

וארא

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

וט... ולא שמעו אל משה
מקצר רוח...

צריכין להפיר חסרונו ואף-על-פי-כן יבטח
בה' ובצדיקי האמת, פי ה' יתברך יעזר לו
בחסדו הגדול. וכן מבאר בילקוט ראובני על
פסוק (שמות ו): "ולא שמעו אל משה מקצר
רוח" וכו', כלומר, משום דחזו דלא הוי בהון
עובדין דכשרין וטבין וכו' [מפני שראו שלא
היה בהם מעשים כשרים וטובים וכו']. עין
שם. וכן מבאר עוד במקום אחר הינו שעקר
פגם האמונה שלהם היה מחמת ענוה פסולה
שהוא בחינת מחין דקטנות, ועל-כן באו לפגם
גדול כל כך שלא שמעו אל משה. (הלכות
תפילין ו' - אות ל"א בסוף)

ויחזק לב פרעה

כל מה שעבר על ישראל ביציאת מצרים
וקבלת התורה ואחר כך וכל המלחמות
לכבש ארץ-ישראל וכל מה שעבר עלינו אחר
כך הכל כאשר לכל עובר על כל אדם שרוצה
לזכות לחיי עולם שבהכרח שיעבר עליו כמה
מיני מלחמות בלי שעור ובכל עת
שרוצה להתעורר ולהתחזק
בעבודת ה' מתגברים בכל
פעם יותר, ובפרט
בהתחלה. כמו שהיה
ביציאת מצרים שתכף
כשבא משה אל פרעה
להוציא את ישראל
התגרה בהם ביותר ואמר:
תכבד העבודה וכו', כי
הסטרא אחרא כשוראה שבא
צדיק אמתו בחינת משה ורוצה
להוציא איש הישראלי מגלות נפשו הוא
מתגרה ומתגבר עליו יותר ויותר ומכביד עליו
על העולם הזה והתאוות והפרנסה עד
שקשה עליו לזוז ממקומו לשוב לה' יתברך.

אבל דרך ישראל-עם קדוש שהם תופסין
אמנות אבותיהם בידיהם ובכל פעם הם
צועקים אל ה', ועל-ידי זה הם מכניעין בכל
פעם פרעה וחילותיו שהם הסטרא אחרא
וכותותיהם, אבל אף-על-פי שמכניעים הם
חוזרין ומתגברין בכל פעם וכן פעם אחר פעם
כמה פעמים כמו פרעה שבכל עת שבא עליו
איזה מכה נבנע קצת, אבל אחר כך חזר
והתגבר, כמו שכתוב: **ויחזק לב פרעה ויכבד
את לבו** וכו' ואפלו אחר שהביא ה' יתברך
עליו כל העשר מכות והכרח להוציא
את ישראל ממצרים חזר וקבץ כל
חילותיו ורדף אחריהם, וכמו כן ממש
עובר על כל אדם בכל זמן וכל אחד
יכול להבין בעצמו כל זה לפי בחינתו
וערכו איך שעוברים עליו כמה עליות

כשת רבי נחמן אמר

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסה, זצ"ל

סיפור השבוע

כוכבי אור, ד'

עש המהרש"א ז"ל היה רב
באיזה קהלה, והיה יושב ולומד
עם הישיבה שלו כל היום כלו
והיה אז רב המדינה באותו
האיילים [אזור] שהיה
המהרש"א ז"ל תחת ממשלה
אותו הרב המדינה, והיו
מכריחים כל הרבנים של הקהלות
ששייכים להרב המדינה לבוא לפני הרב
המדינה לקבל פניו ולטל ממנו רשות,
כנהוג בדורות שלפנינו.

עש וכן היה, שבאו כל הרבנים כלם של
כל הקהלות להרב המדינה לקבל פניו.
והרב המהרש"א ז"ל לא בא אליו, רק היה
יושב ולומד תמיד. וכן אותו הרב המדינה
לכף זכות ואמר, אולי מחמת שטרוד
בגרסה, על כן לא בא אל שלחן המלך.
ונתישב הרב המדינה ונסע אצלו אל
המקום אשר היה חונה שם הרב הקדוש
המהרש"א ז"ל, ובא אל העיר ויחדרו כל
העיר לקראתו כנהוג, ובאו כלם לקבל פניו,
והרב המהרש"א ז"ל לא אבה ללכת אליו.
ההמשך מעבר לדף...

וירידות כמה וכמה פעמים שכל זה נמשך
מבחינה הנ"ל בחינת גלות מצרים, פי עקר
הגלות הוא גלות הנפש וכל הגליות מכנים
בשם מצרים, וכל זה נמשך מענין הנאמר
בהשיות [לקוטי מוהר"ן א' - סימן ע"ב],
שיש כמה בחינות ביצר הרע ומרבויה הכחות
והבחינות שיש בהיצר הרע משם נמשך כל
זה מה שבכל פעם מתגבר מחדש. ואפלו
לאחר מתן תורה שכבר פסקה והמתן והיה
להם חרות ממלאך המות וכו' וכו' לקדשה
נפלאה ונוראה, אף-על-פי-כן התגרה בהם
אחר כך עד שהחטיא קצתם
בחטא העגל.

להדבר פלא מאד:
מאין נמשך זאת שאחרי
שפסקה והמתן וכו' לנבואת
פנים בפנים יפלו אחר כך
כל כך, אך כל זה נמשך
מענין הנ"ל שיש כמה
בחינות ביצר הרע ואפלו
צדיקים גדולים ונוראים
יש להם יצר הרע שהוא
מלאך הקדוש וכו' וכו' ומשם
נמשך כל הנסיונות המבארים
בתורה שנסו אבותינו את
הקדוש-ברוך-הוא, כי אף-על-פי שזה היצר
הרע של הצדיקים הוא בחינת מלאך הקדוש
ממש והוא רק בחינת דינים עליונים שלא וכו'
עדין להמתיקם וכו' אף-על-פי-כן גם
הצדיקים שאינם זוכין להמתיק אלו הדינים
ולשבר זה היצר הרע שהוא מלאך הקדוש
יכול אחר כך להתגרה בהם כל כך עד שיפיל
אותם מאד חס ושלום, ויטעה אותם מה'
יתברך ויתעה אותם מאד כמו שטעו אז בעגל
לולי משה שעמד בפרץ והוציאם מזה וכפר
בעדם, וכן עברו כהנה וכהנה על כמה גדולים
שהיו גדולים במעלה ואחר כך נפלו מאד
רחמנא לצלן, וכל זה נמשך מבחינה הנ"ל.

יהודי הוא בן של מלך

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, טו)
טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

לראות באב"י הנחל

סיפור השבוע

(המשך הסיפור)

= ספרי רבנו (חלק ב) =

... ודנו הרב דמדינה גם כן לכף זכות, ותלה גם זאת בבטול תורה שאינו רוצה לבטל מלמודו. ואמר הרב דמדינה אני אלך אליו, ועמד הרב דמדינה והלך אל בית הכנסת שהיה יושב שם המהרש"א ו"ל עם תלמידיו, ובא אל הבית הכנסת. והרב המהרש"א לא זז ממקומו ולא הפסיק מלמודו, ולא נתן לו שלום כלל. אף על פי כן דנו לכף זכות גם עכשו, ואמר אולי גם זה מחמת שאינו רוצה לפסק פומיה מגרסה.

... בתוך כך, בא בחור אחד ופה עינים לבית הכנסת, ומיד חרד המהרש"א לקראתו וקם מלפניו מלא קומתו וחלק לו כבוד, ודבר עמו הרבה מאד.

... אז קצף הרב דמדינה מאד על המהרש"א ו"ל וכעס עליו מאד ובוזה אותו, ואמר, בתחלה כשלא באתם אלי למקומי דנתי אתכם לכף זכות. ותליתי בבטול תורה; אחר כך כשבאתי למקומכם ולא באתם אלי, דנתי אתכם גם כן לכף זכות, ותליתי גם כן בבטול תורה. אחר כך כשבאתי לבית הכנסת ולא נתתם לי שלום, דנתי גם כן לכף זכות, ותליתי גם כן בבטול תורה, שאין אתם רוצים להפסיק מן התורה כלל. עכשו אני רואה ששקר הוא, כי הלא את החבור כפדתם ודברתם עמו הרבה באמצע הלמוד. וכעס עליו מאד.

... ואמר המהרש"א לאות ולמופת שהבחור הזה בעוד שתי שעות יהרג, ולא רצה הרב להאמין ולקח את הבחור הנ"ל והלך עמו אחת הנה ואחת הנה, ודבר עמו הרבה הרבה לבל יניחנו להתעלם מן העין עד עבר השתי שעות להכחיש דברי המהרש"א ו"ל.

... ויהי מדי עברם בעיר וחלף והלך אצלם איזה אדון, והיה מושך בקנה שרפה [רובה] לפי תמו לירות איזה עוף וכיוצא בדרבם, ויך את הבחור הנ"ל ונהרג אחר שתי שעות מיד בדברי המהרש"א ו"ל, לא נפל דבר. ורץ הרב דמדינה הנ"ל ובא אל המהרש"א ו"ל; ואמר לו המהרש"א ו"ל שבסמוך יביאו הרוג לפה. בתוך כך שהיו מדברים נשמע מיד שהביאו איזה הרוג אל העיר, אז נתבהל הרב דמדינה הנ"ל, ושאל להמהרש"א מה זאת.

... אז ספר המהרש"א וגלה לו כל הענין, היות שזה הבחור היה גלגול אחאב מלך ישראל ומחמת זה חלק לו כבוד כל כך. ומחמת שאחאב מלך ישראל נהרג היה מכרח זה הבחור להיות נהרג גם כן. ותכף שיצא לעולם זה הבחור אזי תכף נברא משחית אחד בשביל להרג את אותו הבחור הנ"ל והיה עומד במקום ההוא, דהיינו סמוך לעיר הזאת, והיה מצפה עד שיגיע זמנו של זה הבחור הנ"ל שיהיה נהרג על ידו. ומחמת שאתם עפבתם אותו כנ"ל, עד שנהרג בכאן על ידי האדון הנ"ל, על ידי זה היו מכרחים לתן להמשחית הנ"ל איש אחר במקומו, וזה ההרוג שנהרג על ידו. על כן צריכים אתם לקבל תשובה, כי על ידכם נהרג זה ההרוג, כי אתם סבבתם זאת על ידי העכוב שעפבתם את הבחור פה כנ"ל.

... אז נפל הרב דמדינה לפני רגלי המרש"א ופיס אותו והתחנן לפניו שימחל לו. ובקש אותו שיתן לו תשובה. ואמר לו המרש"א, שתשובתך שתסלק מידך את פתח הרבנות ותהיה בעל עגלה. וקבל על עצמו כך, ונעשה בעל עגלה; ודבר אליהו יקום לעולם.

אמר פעם: "כל דבור של ימי מוהרנ"ת הוא מעין. הלקוטי מוהר"ן הוליד כמה ספרים: לקוטי עצות, לקוטי תפלות וכו'...". ודבר ממה שמוכא שהמשיח יגיד פרוש על לקוטי מוהר"ן, וששום צדיק לא התפאר בזה, ר' לוי יצחק מברדיטשוב לא התפאר שמשח יגיד פרוש על 'קדשת לוי', והנעם אלימלך לא התפאר שמשח יגיד פרוש על 'נעם אלימלך'. אחר-כך רמז שרבי נתן הוא גם בחינת משיח מאחר שעשה פרוש על לקוטי מוהר"ן - הלקוטי הלכות. ופעם אחרת הפליג במעלת הלקוטי הלכות ואמר שהם למודים של משיח! וחזר לפני העולם את התורה ו'אזהבת לרעך כמוך' ושבח אותה, והפליג על גדל מעלת הלמודים שזכינו לקבל מרבנו. (אומן תשנ"ג)

אמר ששמע מר' ישראל קרדונר, שההשמטה 'אחד היה אברהם' נמצאת בין חלק א' לחלק ב' של לקוטי מוהר"ן, מחמת שאם לא מקימים את התורה הזאת, אי אפשר לקים לא את החלק א' ולא את החלק ב'.

אחד הביא פעם כתבים של רבי אברהם בר' נחמן לר' ישראל, ור' ישראל אמר שהוא היה צדיק גדול מאד ושצריכים להדפיס כל דבור שלו. וכשהוא אמר שמדבר בכתבים שהמחבר בקש לא להדפיסם, ר' ישראל חשב קצת ואמר, שאם הוא בקש - צריכים לקים את דבריו. וכשאחד דבר מלקוטי תפלות, ר' ישראל אמר: "אשרינו שיש לנו לקוטי תפלות. אנחנו וכל ישראל לא יודעים מה שזה. יש שמה כל הדורות, מה שהיה ומה שיהיה. הוא עושה אותנו חדש לגמרי".

כשאחד מהחברים הציע את ספקותיו לפני ר' ישראל, מתי לומר לקוטי תפלות ומתי לקוטי מוהר"ן, השיב ר' ישראל קצת בגערה: "אנחנו צריכים כל דבור של לקוטי מוהר"ן ולקוטי תפלות בכל עת".

באותו יום, החברים שרו אתו הנגון 'בטחו' בהתלהבות, ור' ישראל שבח את השיר, ואמר ש'בטחו' הוא פצצה חדשה. והוסיף: 'הגויים מפחדים מזה וכלם בורחים, זה נורא מאד. העולם שומעים 'בטחו', ואז פלם אומרים שמשח הגיע בראשית בהתחלה לביתך' ...

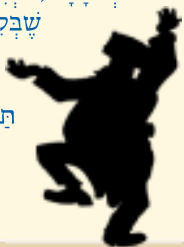
מקדשה לקדשה עליונה, עד שנופה להכלל בקדשתך העליונה פרוצונך הטוב באמת. ונופה לשפר כל תאנות הבהמיות, הן תאנות המשגל, הן תאנות אכילה, הן כל התאנות, כלם נופה לשפרם ולבטלם לגמרי מעלינו ומעל גבולנו.

ותמשיך עלינו קדשה וטהרה ממקור כל הקדשות, ונופה להתקדש בקדשתך העליונה תמיד, ונשוב אליך באמת, ונופה לסור מרע לגמרי ולעשות רצונך הטוב תמיד: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ל"ט)

כשיהיה זיווגך בקדשה ותשבר נפש המתאנה שלך הינו נפש הבהמיות, ויהיה נדמה לך כאלו כפאך שד על-ידיה יהיו לך בני קומא, כי מיתת הבנים, חס ושלום, הוא מחמת נפש הבהמיות (לקוטי מוהר"ן - סעיף ל"ט).

גם צריך שיהיה זיווגך בליל-שבת, כדי שיהיו לך בנים חיים וקיימים (שם).

... ותעורנו ברחמיך הרבים שנופה לשפר תאנות המשגל לגמרי באמת, ותוכנו להתקדש בקדשת הברית בקדשה גדולה כראוי לישראל עמן הקדוש, אשר בהם בחרת באהבה, ותהיה עמנו תמיד, ותושיענו ותעורנו שנופה לקדש עצמנו במתן לנו, ויהיה זיווגנו רק משבת לשבת בקדשה גדולה ונוראה, ונופה לשבר נפש המתאנה שבקרבתנו שהוא תאנות הבהמיות, ויהיה זיווגנו בקדשה גדולה בלי שום תאנות הגוף כלל, ויהיה דומה בעינינו כאלו כופה שד.

ונופה לעלות בכל פעם

שבת שלום וכל הישועות